LVI. évf. Csíkszereda, 1944. május 21. 21. szám.

CSIKI LAPOK

Felelős kiadó: Özv. Vákár Lajosné

Előfizetési ár: Egész évre Pengő 10.— Negyedévre Pengő 2.50 Félévre Pengő 5.— Példányonkénti ára 16 fillér Külföldre egy évre 20 Pengő. Megjelenik minden vasárnap.

Nyilttéri közlemények díja soronkint 1 Pengő. Kéziratokat nem adunk vissza. Hirdetési díjakat a legolcsóbban számítjuk. Kiadóhivatal: Csíkszereda, Apáti Mihály-utca 15. sz.

Felelős szerkesztő: Vitéz Rácz Győző

Az Erdélyi Párt álláspontja a mai helyzetről.

Az Erdélyi Párt elnöki tanácsa és parlamenti csoportja május 8-án és 9 én folytatólagos ülésen foglalkozott az általános politikai helyzettel.

Az értekezlet megdöbbenéssel vette tudomásul Teleki Béla elnök bejelentését, hogy az utóbbi hetekben megindult és a jobboldali pártok összefogásának megteremtésére irányuló tárgyalások eredmény telenül végződtek. Az Erdélyi Párt képviselői és felsőházi tagjai mélyen fájlalják, hogy az elkerülhetetlenül szükséges és az Erdélyi Párt által megalakulása óta állandóan szorgalmazott nemzeti összefogás a veszélynek ezekben a nehéz órában sem tudott megvalósulni.

Az Erdélyi Párt nem akarván elébe vágni az eseményeknek, a tárgyalások tartama alatt mindenféle megnyilatkozástól tartózkodott. Mivel azonban a tárgyalások nem vezettek eredményre, elérkezettnek látja az időt arra, hogy az adott helyzet ben állástfoglaljon.

Az értekezlet úgy látja, hogy a tárgyalások jelenlegi meghiusulásának ellenére is vannak a nemzeti létnek bizonyos alapvető kérdései, amelyekben minden nemzeti alapon álló magyar embernek egyet kell érteni.

Ezeknek tisztázása és melletük való állásfoglalása önmagában is megteremtheti előfeltételeit a nemzet annyira kívánatos lelki és politikai egységének. Ezt az egységet parancsolóan követeli meg Európának a bolsevizmus elleni élet-halál küzdelme, amely egész állami és nemzeti létünket függetlenségünket megsemmisüléssel fenyegeti. Ezt a harcot a Németbirodalom oldalán az őszinte magyar-német fegyverbarátság jegyében kell megvívnunk és a győzelem érdekében az ország népének teljes fegyveres és lelki mozgósítása szükséges.

Elengedhetetlen itthon, a fronton küzdő katonáinkhoz méltó fegyelmezett és áldozatkész magatartás: béke a magyarok között!

Erős és szilárd kormány, mely a szélsőséges kilengésekkel szembeszállva, a magyar nép széles rétegeinek érzései és akarata szerint vezeti az országot.

Egészséges földbirtokmegosztás elsőrben a frontharcos földmivesek és a sokgyermekes családok földhöjuttatása.

A tőkének a nemzeti célok szolgálatába állítása, a kisipar, kiskereskedelem és a szövetkezeti mozgalom támogatása.

Egységes munkásszervezet: bér és bérszerzési kérdések rendezése a munkásjóléti intézmények revíziója, munkásbiztosítás kiterjesztése.

Szociális közszellem kialakítása. A közéleti tisztesség és hivatásbeli felelősség elvének könyörtelen érvényesítése. Köztisztségek elnyerésénél csak a szaktudás, becsületesség és rátermettség lehet irányadó.

A zsidó vagyonoknak a háborus károk helyrehozását és a szociális kiegyenlítődést kell a magyar nemzeti szempontok szerint szolgálniok.

Népi és történelmi műveltségre támaszkodó kulturpolitika: Erdélyben a magyar egyházak, hitvallásos iskolák és intézmények erőteljes támogatása.

A szórványmagyarság intézményes megerősítése, az utódállamokban élő magyarság erőteljes védelme, a moldvai csángók azonnali hazatelepítése magyar környezetbe.

A magyar vidék és a felszabadult területek szellemiségének érvényesítése az ország vezetésében.

Az országépítésben résztvállaló nemzetiségek jogainak és érdekeinek tiszteletbentartása.

Ezek a legfontosabb követelmények teremthetik meg a nemzet céltudatos egységének alapját. Az Erdélyi Párt parlamenti csoportja úgy látja, hogy nincs semmi oka eddigi magatartásának revízió alá vételére, mivel célkitűzései a mai idők követelményeinek teljes mértékben megfelelnek. A párt mindig a legmagasabb nemzetpolitikai célokat tartotta szemelőtt és a pártérdekek háttérbe szorítására törekedett. Az Erdélyi Párt az ország egyetemének érdekében igyekezett erősíteni az erdélyi magyarságot a legtöbb veszélynek kitett keleti végeken és ugyanakkor a kisebbségi sorsban kialakult történelmi magyar, harcosan keresztény és korszerűen szociális gondolat jegyében igyekezett a magyar élet megujításához hozzájárulni.

Az Erdélyi Párt programja mellett továbbra is kitart és hűségben a Kormányzó Urhoz, az ország függetlenségének, alkotmányos szabadságának és történelmi igényeinek biztosításáért küzdve azzal az erős hittel akarja szolgálni az átalakulás előtt álló magyar hazát, ami népünkben a 22 éves megszállás legnehezebb óráiban is ébrentartotta az örök magyar célkitűzések biztos reményét.

Bocsánatot kérünk.

Csuf öröksége.

Mindig szerettük a politizálást. Szívesen osztottuk mindig a semmit. Különösen a jó békeidőkben. A kis világháboru előtt. Akkor voltak itt jó tokányszagu, a záptojás politikai érveivel megfűszerezett akarások. Azután megkomolyodtunk. Nehéz idők szakadtak reánk. A megpróbáltatás mintha kijózanitott. Közvetlen közelről láttuk egy megszédült népnek politizáló őrültségét, hatalomért való szertelen csörtetését. Megundorodtunk tőle. Mi magunk jobban összebujtunk és a magyar testvéri szeretet egységében megfogódzva, sok fölénnyel szemléltük, miképpen végzi ki saját magát az a román főhatalom, amelynek népe bábeiszerűen elveszett a politizálás zagyvaságában. Emlékezzünk csak. Láttunk mi nem egyszer olyan választást a kisebbségi időkben, amikor kereken 26-fele pártállás hozta el közénk a megváltó eszméit. Láttuk az uralkodó nép fiait patkányként menekülni egyik pártból a másikba. Aszerint, amint a lehetőségek ide vagy oda billentek. Oh mekkora iskola volt számunkra. Nem hiszem, hogy ilyen rövid idő alatt bárki is elfelejtette volna azokat a balkáni politikai nagyvásárokat, amelyek olyan szemérmetlenül adták és vették a lelkeket. Csuf volt, undorító volt. Egy pillanatig sem volt vitás, hogy az a nép, amelynek lelkét 26-fele masszagorják, elveszti a talajt. Hát elvesztették és láttuk azt az öngyilkosságot, amivel kivégezték magukat. — Nekünk nagy iskola volt. A sületlen politizálásnak ilyen látása minket magyarokat eggyé kovácsolt és soha el nem felejtheto egységünk erejében magabiztosan vártuk a biztos feltámadást. — El is jött. Megtörtént. És mintha sok mindent kezdünk elfelejteni. Magyar testvérek, vigyázzunk magunkra. Maradjunk együtt, egy véleményen, egy akaráson. Nagy idők előtt állunk. Jó lesz egymást kezen fogni. A most következő napok sokkal komolyabbak semhogy a politikai katózkodás és házaglás egyéni utjain szórakozhatnánk és gyengithetnénk sorainkat.

Korunk zenéje.

A sziréna üvöltése egyre gyakrabban figyelmeztet arra, hogy vége a könnyelmű, a testvért testvérrel szembeállitó gyűlölködéseknek. Korunknak ez a felelmetes hangszere mind közelebb hozza lelkünkhöz annak megismerését, hogy elérkezett az ideje a nagy belső megbékülésnek. A harcteret járt ember jól ismeri a léleknek ezt a felszámolását. Az ovóhelyekre szorult közösségünk most ismerkedik a megtisztulásnak ezekkel a lehetőségeivel. A légitámadásokat átélt nagyváros már tudja, hogy az együttesen átélt nagy izgalmakban, odalent a földi poklok mélyén, leomlanak a válaszfalak magyar és magyar között, eltűnnek a rangok, a gyűlölködések és a halálfélelemben megszületik életünknek az az ideális közössége, amelyről álmodozni szoktunk. A zenének a nyelvét nem minden ember értette. A zeneirodalom melységei nem tudták az emberi lelkek széles rétegeit erre a javulásra alkalmassá tenni. Korunknak a zenéje alkalmasabb a tömegfogyasztásra. A repülőbomba vijjogásának, a sziréna üvöltésének beszédet inkább megérti az ember, mint a lágy fuvolaknak az oboáknak lélekszépitgető hangulatát.

Ha majd egyszer itt is komolyan felordit és tépni kezdi az idegeket a mai kornak ez a félelmetes orchesztere akkor bizonyára megértik majd közülünk is igen sokan ezt a nagy tanitást, amely iránt eddig érzéketlenek voltak. Akkor talán mi csiki magyarok is megszelidülünk és vallani fogjuk, hogy eredményes életet számunkra csak a testvéri szeretet, egymás támogatása és egyet akarásunk biztosit.

Árdrágitók alkonya.

Vitéz Gaali Ernő ny. vezérőrnagy, Csikvármegye főispánja az árdrágitással kapcsolatosan értekezletet tartott a rendőrség a közelelmezés és a város bevonásával. Megállapitotta a főispán, hogy a hivatalos árakat mindenkinek kötelessége betartani. Ezen a téren nem tűr semmiféle visszaélést. A legcsekélyebb ártullépésre azonnal és kegyetlenül sulyt le. Most nem lehet a zsidókra hivatkozni, mert elkülönitették őket. Érezze mindenki hazafias kötelességének a kérdés napirenden tartását. Legyen mindenki becsületes, a fogyasztó és kereskedő érdekeit egyaránt szemelőtt tartó árellenőrző.

Mindenki panaszkodik és jogosan panaszkodik az árak miatt. Lehetetlen helyzet, hogy a társadalom bizonyos kiváltságos helyzetben levő egyedei, a helyzet könyörtelen kihasználásával vagyonosodjék — mig mások kötelességet teljesitenek. — Csikvármegye főispánja a legerélyesebb és legkönyörtelenebb árellenőrzést rendelte el. Az árdrágitót pedig — sajnálat nélkül — érdeme szerint elintézik.

A fontos kérdésre legközelebbi számunkban visszatérünk. Addig is mindenki tartsa ahhoz magát, hogy árdrágitas, hazaárulas!

Hódolat a magyar Édesanyának!

Ferencz József.

Egyházunk bölcs intézkedése május hónapban az édesanyák lélekalakitó szeretetének ünnepet szentelt. Ilyenkor minden hivő nemzet megemlékezik az édesanyákról. Mi is megemlékezünk a mieinkről. A magyar édesanyákról meg nem emlékezni, megünneplésüket elhanyagolni a legnagyobb hálátlanság lenne.

Minden magyar a magyar élet folytonosságának, a magyar haladásnak és jövőnek egy-egy láncszeme. Ez a mi földi rendeltetésünk. É ethivatásunk: nemcsak önmagunkról gondoskodni, hanem másokról is, a Hazáról is. Aki kép ességeivel, szervezetének utolsó erejével nem e kettős célt szolgálja: az idelig-óráig lehet megbecsült ember, de semmiképpen sem e Hazának hűséges apródja; semmiképpen sem a saját boldogságán kivül mások boldogságának is előmozditója.

Az Isten egy nemzet kebelében ezeknek a szeretetparancsolta törvényeknek alkalmas talajt, termő melegágyat adott. Ez a melegágy: a család, az otthon. Itt, ebben a melegágyban ápolják, nevelik a Haza oszlopait: a becsületes, áldozatkész magyarokat. Itt ápolják, itt nevelik nemzettemplomunk hűséges látogatóit, kik a nemzet szó hallatára kalapot emelnek és neki, csak neki szolgálnak. Itt ápolják és nevelik azokat a magyarokat, kik nem a ruhákért, fényüzésért, élvezetekért, vagyonhalmozásért, mások kizsarolásáért, semmittevésért, ezüstrókákért, kávéházakért, mások megszólásáért dobják oda egész életüket, hanem önzetlen, pénzzel meg nem fizetett munkára is kaphatók. Itt, ebben a melegágyban ápolják és nevelik a nemzet épitő munkásait, alakjukat a gyermekáldástól nem féltő nőket és gyermekeket vállaló, eltartó édesapákat. Itt ápolják és nevelik azokat a meddőket is, kik testük hiányosságába nem tudnak belenyugodni és örökbefogadott gyermekekre nem pedig ebekre vagy más kötekedési alanyra költik keresetüket. De itt ápolják és nevelik a Haza legelszántabb fiait: nemzetünk bukrétáit: honvédeinket is.

Mindezt természetesen csak a jó melegágyról, a jó otthonról, mondhatjuk el. Arról a melegágyról, arról az otthonról, amelynek van lelket, életetadó Napja: jó édesanyja. Ha ő nincs, akkor ez a melegágy a Hazának csak ellenségeket, betegségterjesztő sarjakat nevelhet. A jó édesanya élete példája, szeretetének napsugara aranyozza be a kis magyarok életét. Ő elesztgeti lelkeikben azokat a csirákat, amelyek idővel a magyar fajszeretet, az összetartási érzés, a kölcsönös segités és osztozkodás gyümölcseit termik. Ő élesztgeti lelkeinkben a tudásvágy és önzetlenség csirát, melyek nemzetünknek az előhaladás és egyensulyérzés gyümölcseit termik. Az ő fajszeretetének napsugarai élesztgetik lelkeinkben az igazi magyar célokban való törhetetlen hitet, reményt és szeretetet. Az ő nevelésének és ápolásának köszönhetjük, hogy azok vagyunk, amik vagyunk.

Erről, mindig csak a mások boldogulását szemelőtt tartó, önfeláldozó anyai szeretetről irni bárki avatatlan. Lánglelkü költőink világnyelve is szegényes, hétköznapias azoknak a hálagondolatoknak kifejezésére, amelyekkel hódolni szeretnénk a magyar édesanya előtt. Az előtt a magyar édes anya előtt, aki nem egykézett, kettőkézett s utána minden babakelengyét felretett. Az előtt az édesanya előtt, aki 4, 5, sőt több gyermeket is felnevelt a magyar Hazának, utánpótlásról gondoskodott. Az előtt az édesanya előtt, aki nem higlelkü magyarokat, festékkiállitásokat, bundahordozó álványokat és ruhabábokat nevelt, hanem gyermekei lelkébe égette Isten és e faj mindenekfölött való szeretetét. Az előtt az édesanya előtt, ki a legnehezebb körülmények között is — amikor a Haza nem tudott róla gondoskodni — magyar maradt s gyermekeit nem engedte át idegen érdekek szolgálatára. Az előtt az édesanya előtt, kinek soha nem szünő gondoskodása mindezeket a nemzetfenntartó értékeket lelkeinkbe égette.

Hódolat ennek a magyar édesanyának. Fürösszük meg lelkeinket legalább a csupasz emlékezés révén ennek az édesanyának simogató, vigasztaló, bátoritó, nevelő tekintetében. Máris szeretetének szellője megerint s ennek kellemes érzetében gyönyörködünk. Ugy érezzük, hogy szivünk összedobban az ő szivével és mindent legyőző akaratának lendülete erőt ad nekünk, hogy legalább ünnepnapján — bár szegényes, de egész lényünket kitáró — háladalt zengjünk.

Jól esik magyar szivünknek, hogy ebben az önző, mások életerdekeit semmibevevő világban még igen sok jó magyar édesanya előtt hódolhatunk. Hódolunk előttük, mert szelid, tiszta lelkük önbizalmat ad. Hódolunk előttük, mert jövőbe vetett reményünket megerősitik és bizakodókká tesznek e nehéz időkben áldott állapotuk ujabb és ujabb vádalásával. Hódolunk előttük, mert ők csak szeretnek, adnak, teremtenek, nem számitgatnak. Ha kell önmagukat is adják, de ők vajmi keveset kaptak eddig tőlünk. Hódolunk előttük különösképpen önzetlen áldozatvállalásukért.

De hódolnunk kell előttük még egyébért is. Ők a magyar tekozló fiuk, számüzött hercegek, megbotlott és felbemaradt törtetők védői, felemelői, megbocsájtói. Ők a remenytvesztettek talpraállitói. Ők a munkakerülők megtéritői. Ők a magyar gyermekek, ifjak igazi megbecsülői, értékelői. Ők minden magyart nagyrahivatottnak, királyfinak látnak. S ha bánatuk van, az nem más, mint nagy, élő költőnk, Mécs László bánata:

„...mert nem tudja látni
egymást a sok magyar, a sok-sok királyfi,
ugy, ahogy az anyjuk tudja őket látni?“

Ugy, hogy testvér-testvért ne vessen meg; magyar-magyart ne kicsinyeljen le rang, pénzhiánya, állás, ruha miatt. Hanem minden magyar nézzen minden magyart ugy, ahogy az édesanya nézi gyermekeit. S ha egymást meg is bántottuk, tudjunk az Istenhez oly közel emelkedni, mint az édesanya: egymásnak maradéktalanul megbocsájtani. Ne feledjük sohasem Szechenyi István mondását: „Egymást megbántani emberi, egymásnak kölcsönösen megbocsájtani isteni dolog.“ Ez az isteni dolgot cselekedjük állandóan a magyar édesanyák példájára.

Hódolunk még a magyar édesanyák előtt mindezek fölött azért is, mert ilyen eszményi édesanyákat csakis az Isten akarata szerinti, tiszta nőiesség adhatott nekünk. É ideteszményünk: tiszta. Első küzdelmünk: másokért dolgozni s ezáltal az életet szebbé, békésebbé tenni.

Drága jó magyar Édesanyák! Mi a magyar Haza fiai, — akik a tietek vagyunk — ünnepeteken méltók szeretnénk lenni arra a helyre, amelyet szivetekben foglalunk el. Nem akarjuk, hogy amit lelkeinkben epitettetek rombadőljön. Nem akarjuk, hogy szeretetetek példaadó munkája önző, idegen érdekek martalékává váljon. Mi is azt akarjuk és ezért dolgozunk, hogy fakadjon rügyre s ivtek sugarainak melegére a magyar fajszeretet. Azért dolgozunk, hogy nemesüljön meg környezetek és a magyar Haza erősödésével mind több és anyagi elismerést kapjatok az erkölcsiek és érmek mellett. Azért dolgozunk, hogy a kapasik, önzők is segitségetekre legyenek — egyke —, cbjárulékaikkal stb. — a 6—14 gyermek felneveléseénél és áldozatvállalásánál.

De mindezeket nemcsak igérjük, hanem meg is tesszük. A kezdet szépen megindult. Ezt ti is láthatjátok édes Hazánk eddigi intézkedéseiből. De, ahogy a lehetőségek jobban megengedik, egyre készelfoghatóbban fogjátok érezni az igazi, jó édesanyák támogatását. Erre biztositékok azok az egyre szaporodó, testvéri szeretettől fütött magyarok, akiknek még a gondolat is elviselhetetlen, hogy veletek valami igazságtalanság történjen. Ez a legkevesebb, amit a Haza értetek tesz. De tenni fog még többet is. Megbecsülést, tiszteletet biztosit nektek, hogy a pávákodók ne mondhassák: ugy szaporitanak, mint a nyulak. Hogy ez megtörténhetett eddig, az is a mi, a ti gyermekeitek kötelességmulasztása. Miért engedtük meg ennek a minden értéket letipró, istelen felfogásnak a terjedését!?

Igérjük, hogy ezután nem leszünk kötelességmulasztók. Nem és nem lehetünk azok! Csupa önzésből sem! Mert, ha a magyar édesanya áldozatvállalásából csak a sárfészkek és nyomortanyák számát sokszorozzuk és belőle nem nemzettemplomunk köré huzunk erődöket, mi is elveszünk. Ezt a megbecstelenitést csak az idegenek tehették meg veletek. De az igazi magyarok soha sem! Ezután sem fogják megtenni.

Sok megaláztatástok és arculcsapástok ellenére nemzetünk világitó fáklyái maradtatok. Példaadó életetek tanulságát különösen itt ma, egy jobb, megértőbb és igazságosabb magyarlátás küszöbénél köszönjük nektek. Ennek az igazságosabb magyarlátásnak el kell jönnie. Csak arra kérünk, hogy az eddigi hálátlanságokért ne hagyjatok cserben és fogadjátok igéreteink zálogául egyelőre meleg kézcsókjainkat.

„A legáldottabb kéz a földön
A te két kezed jó Anyám.
Mindenki áldja közeledben,
Hát én hogyis ne áldanám?!
Tudom megáldja Istenünk is,
Az örök Jóság s Szeretet —
Némán, nagy, forró áhitattal,
Csókolom meg a kezedet“.

Dsida Jenő.

Hódolatunk és hálánk e csekélységét pótolja a hervadásnélküli érdemkoszoru, melyet magyarnemesitő munkátokért Isten és nemzetünk illesztenek homlokotokra.

Hűség vagy hütlenség?

Ott voltam, amikor — az örvendetes változáskor — nemes Nagy tábornok, a törzsökös kálvinista székely, a csikszeredai városháza előtt felállitott emelvényen elmondta emlékezetes beszédét.

— Itt vagyunk ismét, magyar honvédek... Be kell ismernünk, hogy ezt a Csiksomlyói Segitő Máriának köszönhetjük!

Nagy tábornok igazságszerető lelkéből, férfias őszinteséggel beszélt. Hitet tett égi Védelmezőnk mellett.

És mi ne ragaszkodnánk Szüzanyánkhoz, ne Őbenne biznánk elsősorban? A szivet megerősiti, a magyart még szikrázobbá teszi a hagyományos, drága hit!...

Vagy hitványmódon várjuk az ellenség kegyelmét?.. Milyen is csak az az orosz-zsidó „boldogság?“

Most történt, amit elmondok, az egyik német lazaretben. A németek valahonnan orosz nőket is hoztak és alkalmaztak ápolónőknek..

Az egyik papismerősöm, két magyar hölgy jelenlétében, beszélgetett velük.

Miféle köntös az magán? — kérdezte a magyar papot az egyik orosz némber.

Ez papi öltözet. En pap vagyok.

— Mi az, hogy „pap“? Mi az a pap?

A pap az Isten szolgája.

És mi az az „Isten“?..

Parázsvita következett. De a muszka fejérnép tagadóan rázta a fejét.

— Maguk hisznek Istenben és imádkoznak. Mi nem hiszünk Istenben és nem imádkozunk. És mégis mi győzünk!

No, no... Végén csattan az ostor!

... Magyar testvéreim! Mit is mondott Nagy tábornok, a derék székely katona?... Igenis, Mária segit! Az ő hatalmas közbenjárása isteni Gyermekénál nem lesz hatástalan.

* * *

Ne feledjem el még mondott valamit az orosz nő. Szégyenlem, de — okulásul — idejegyzem

— Különös, hogy itt a nők egy férfi oldalán élik le életüket.

Náluk nincs meg egy fecskepárnak az összetartása se... Náluk nincs hűség. A gyermek ez a szegény kis téreg — nincs tisztában azzal, kik is az ő szülei... Ezt a szégyenletes ocsmányságot a Szüz Mária székely nemzete visszautasitja! Nekünk Istennel, emberrel, önmagunkkal és barátainkkal szemben hűségeseknek kell lennünk... Dr. Földes Zoltán.

Katona ősök nyomán...

A fagyosszentek világa még kisért. Felhők uznak az égen, szél száguld a vidéken, néha szomorúan „szemerkél" az eső... Ha kiderülne, éjszakára megfagyna minden — hajtogatják az időjárással jóismeretségben lévő székelyek. Ilyen hangulatban szalad be motorkerékpárunk a nagy falu főterére. Mindenhol polgárokat, katonákat látunk. Az ősi viselet példamutató tisztelettudással vegyül el a földszinbarna formaruhák között. Már az első pillanatban látszik: az örök magyar hagyományt, a katonaeszmét nemcsak ápolják, de szeretik is itt. Vérében él mindenkinek a tudat, hogy önvédelmi felkészültség nélkül nem ember az ember. Itt, ezeken a tájakon minden időkben katona volt a nép s amikor egyetlen egyszer az élre került idegenségnek sikerült annyira félrevezetni a népet, hogy pillanatnyi ingadozás közepette megrezdült a tegyvert szoritó kéz — 22 keserves, szenvedésekkel teli esztendő volt a jutalom. De most aztán értelme van a „nem lesz Budán többször kutyavásár!" kifejezésnek...

Ennek a gondolatnak jegyében készül ünnepségre a két arcvonal a nagy székely község közművelődési házában közös ünnepséget rendeznek a katonák és polgárok. D. és K. szredesek, M. százados, a székely zenekar karmesterével, Nyers Istvánnal egyetértésben már hetekkel ezelőtt megállapitották a műsort. Aztán badapródörmesteri rendfokozatot viselő iró és tanár összefogta a falu fiatalságát s M. százados irányitása alatt példamutató eredményt értek el. A falu közművelődési házának többszáz embert befogadó terme immár ötödik este zsufolásig van tele, hogy meghallgassák a magyar muzsikát, a magyar dalt, a magyar szót. Igaz székely testvéri szeretetben ül egymás mellett itt az egyszerü honvéd, tisztes, tiszthelyettes és tiszt, mezőgazda, iparos, munkás, kereskedő és tisztviselő. Örömmel állapithatjuk meg, hogy itt, ezeken a tájakon nemcsak az ősök, nemcsak az elnyomatás ideje alatt vihar által egymáshoz sodort emberek, hanem most is, söt leginkább most értik az idők szavát a jóban, rosszban örökidőkre, elválaszthatatlanul egymás mellé rendelt és egymásra utalt fajtestvérek. Ennek az ellentéteket becsületesen felszámoló s minden magyart egymás mellé állitó lelkiségnek a kialakitásában óriási szerep jut az ilyen igaz, testvéri és bajtársi összefogásnak, amelyből magyar lélek, magyar sziv küld üzenetet magyarnak.

Ritkán volt részünk ünnepélyesebb pillanatban, mint amikor a „Magyar Hiszekegy"-et játszotta itt a székely zenekar, majd — a kisdobos humoros bekösöntője után — Kéler: „Magyar vigjáték" nyitányával bizonyitotta be Nyers István karmester, hogy a kétesztendős multra visszatekintő, csupa — sajátnevelésü — fiatalokból álló zenekar óriási lépésekkel halad előre s minden vonatkozásban lépést tart az idők követelményével. Látszik: tudás, fegyelem, rend uralkodik a zenekar tagjai között. Egyakarattal törekednek a nagyobb, szebb, jobb eredmények felé, mert tisztelik és szeretik azt az embert, aki élükön áll, aki tanitja s aki minden szigorusága mellett megbecsüli őket.

B. Gy.-né „Ott, ahol zug a négy folyó c. hazafias dalt óriási sikerrel adja elő. D. A. Flórián Tibor: „Finn anya" c. versét vetiti a közönség lelkiszemei elé, majd általános derültség közepette szaval sikeresen összeállitott versparódiát...

Valóságos bokrétává változik a szinpad, amikor székely legények és leányok töltik be festői öltözetben. A „Rossz feleség" cimü székely balladát viszik népdalszerüen ismert formájában a nézők elé. Ez a megrázó kép egymagában megmutatta azt az utat, amelyen népnevelőinknek és népmüvelőinknek kell haladniuk. A magyar falu életéből egyszersmindenkorra ki kell küszöbölni az idegen lélek által kitermelt müérzelmességet, mely elpuhulás, ellágyulás felé vitte a nemzetet. Sohasem volt siró, rivó, pityogó emberekre szüksége ennek a földnek, ahol mindenre elszánt férfiak és az életre tökéletesen felkészült fehérnépek álltak az idők viharát.

Kedves és élénk szine volt az előadásnak K. E.-né románc és kuplé előadása.

Honvédeink a korataszz minden virágát összegyüjtötték, csokrokba kötözték és tisztelettel nyujtották fel a szinpadra. Igy köszönték meg a szereplést s fonták erősebbre azt a láthatatlan láncot, mely egymáshoz erősit, egymáshoz köt minden magyarokat...

Flórián Tibor: „A honvéd imája" és „Árva népem" c. költemények szerzője s előadója az örök magyar katonasors mélységes igazságait világitja meg. Aztán két szakaszvezető talpraesetten bizonyitotta be, hangverseny és zeneparódia keretében, hogy nemcsak a korszerü fegyvereket, hanem a xilofont és szaksz-fonf is tökéletes hozzáértéssel kezelik.

A székely zenekar Borsai: „Erdély bércein" székely dalegyveleggel, Kacsóh—Pongrácz: „János vitéz" egyveleg és Strauss János: „Tavaszi hangok" keringőjével nyujtottak felejthetetlen élményt a hallgatóságnak...

Aztán székely katonák, határőrök sorakoztak fel a deszkákon. Menetnóták csendülnek fel az ajkakon. Apa, fiu együttmennek, menetelnek s állnak helyt ott, ahol a haza, a magyarság sorsa megköveteli utolsó leheletükig, mert igy csinálták ezt az ősök s igy van megirva a sors könyvében.

Nem lehet csodálkozni, hogy komolyra csap át az addig élcelődő bemondó, B. Gy. hangja s nekitüzesedett lélekkel állapitja meg: minden erő, akarat, munka és életmegnyilvánulás honvédelmet szolgált és szolgál itt, ahol minden időkben keményen fujtak a szelek s erőteljesen, félelem nélkül dobogtak a szivek. Ennek a földnek lehettek rossz, eltévelyedett, magukról pillanatnyilag megfeledkezett gyermekei, de minden időkben és minden alkalommal vállalták és végrehajtották a nemzetük által rájuk rótt feladatokat. Most is egyemberként, egységesen, egy célért, egyakarattal sorakoznak fel az egyetlen magyar uton, melynek végén a „győzelem!" szó ragyog...

Néma csöndben, áhitatosan hangzanak fel a Himnusz méltóságteljes ütemei. Minden sziv egyakarattal dobban össze. Önkéntelenül a költő jut eszünkbe:

„Legyen az erdő bármilyen sötét, csak el ne engedjük egymás kezét!..."

Ferencz Gyárfás.

Jótékonycélu m. kir. állami sorsjegyek
Csikszeredában a Dohánynagyárudában szerezhetők be.

Gazdátlan rossz ügyek.

Az elmult liberális időknek örökségei közé tartoznak azok az ügyek, amelyeknek rosszaságáról mindenki megvan győződve, de javitásuk érdekében évtizedeken át mégsem történik semmi.

Ilyenek: járhatatlanságig rossz és sáros utak a községekben, söt még városunkban is. Minden előfeltétel megvolna, hogy ezen segithető legyen, mégis semmi komoly megmozdulást nem látunk. Ma háboru van, ezért magyarázható a késedelem, de miért nem csinálták meg 60 év óta? Erre komoly mentség nincs.

Évtizedek hosszu sora óta mindenki panaszkodik a közbirtokosságok rossz kezelésére. A perek és azok költségei megdöbbentően kiáltanak felénk, mégsem látunk semmi kézzelfogható, komolyabb eredményt a javitás körül.

Hasonló az általános panasz, a sok alkohol fogyasztásra a nélkül, hogy számottevő korlátozásról hallanánk.

Tudott dolog, hogy egyik másik községben, minden hájjal megkent egyének, a község lakóinak félrevezetésével, munkanélkül hatalmas vagyonra tesznek szert. Segitségük az ital, nó meg valamely hatalommal rendelkező egyén megtévesztése. Mindenki szidja, ennek ellenére évek hosszu során vezéri szerepet tölthetnek be a köznek kárára.

Ezekhez hasonlóan még sok minden hozható volna fel, de minek, amikor az ily ügyeknek nincs gazdája, s ha mégis akadna valaki, a törvények paragrafusainak tömege közt annyi a kibuvójuk, hogy azon keresztül vigan szaladhatnak. Marad a gazda a kárral. Miért minden lébe kenál? Mi baja vele? A hól csak lehet rugnak egyet rajta. Érdemes-e igy közügyet szólgálni? Csodálkozhatunk-e, hogy a közügyek iránt napról-napra csökkent az érdeklődés.

* * *

Akik nem szeretik a jó tanácsokat.

Minden községben van néhány olyan ember, aki nem szeret templomba járni, nem szeret semilyen előadást meghallgatni, mert hisz ők mindenkinél okosabbak, mert még a bolsevizmust is titokban magasztalni tudják. Igy sokszor megtörténik, hogy éppen azok nem hallják a jó tanitásokat, akik erre legjobban rá vannak szorulva.

A falukban ezeket az embereket elég jól ismerik; ezeket bizalmasan nyilván kell tartani, s adandó alkalommal, kényszeriteni kell őket, hogy a közérdekü, és rájuk leginkább vonatkozó tanitásokat hallgassák.

Ma nem olyan időket élünk, hogy kiki saját kedvtelése szerint táncoljon, ma a nagy közösségnek alá kell rendelnünk magunkat, s a ki erre szép szerével nem hajlandó, módot kell találni arra, hogy ne legyen közülünk senki félrefaragó.

Figyelő.

Teherautó pótkocsit, vagy golyóscsapágyas nagy fuvarozókocsit keres azonnali megvételre,
a csikszeredai m. kir. mezőgazdasági szakiskola.

Csiki diák.

Vakációi Levél.

Az ifjuság honvédelmi munkája.

Kedves fiuk!

Ha figyelemmel kisértétek a lapokat az utóbbi időben sok megkapó példát olvashattatok a magyar ifjuság honvédelméről és igy is van ez rendjén: a sorsdöntő időben az ifjuságnak is kikell vennie részét a nemzet és országvédő munkában, amikor édesapátok, testvéreitek élethalál harcaikat vivják a legszentebb eszményekért, ti sem tölthetitek időtöket haszontalanul gyermeki könnyelmüséggel. Ma az ifjuság lelkét is komoly férfi öntudatnak kell betöltenie. Szabadidődet is azzal a tudattal használd ki, hogy az nem haszontalan, terméketlen elpazarolt idő számodra, hanem nemzet és országépitő munka. Ma a kemény ifju eszményét idézgetik, aki szorakozásában is a jövőt szolgálja. Ha az ellenség ifjuága a játékparkokban azzal „szorakozott", hogy ejtőernyös játékban leugrott a park fáiról, kemény táborokban vett részt, ahol allandóan edző játékot játszott, — nekünk is ujból visszakell térnünk a magyar állam eszményi ifjuági táboraira, amit már ezerkilenczáztizenkettőben megindítottak, az ifjuság lelkének és a jövőnek nagy ismerői: egy Toth Tihamér, Izsof Alajos és a többiek. Sajnos a parazita nemzettestet gyengitő elemek ezt az eszményképet, amit a magyar ifjuság látnokai régen felfedeztek és amit nevelő értéknek az ifjuság elé állitottak, részben elhomályositották a sekélyes kulturpótlékokkal (selejtes irodalom, film, társadalmi élet romboló hatása).

Még nem régen is az ifjuságot termékelen vitákba (szárszói értekezlet) vitték bele, ahelyett, hogy felvértezték volna a kemény honvédelemre. A honvédő székely itjuság mögött egy történelmi mult áll (gondoljunk a török-tatár betörésekre, a szabadság-harc eseményeire). Ennek a multnak az alapján állithatjuk, hogy a székely ifju mindig megtalálta önmagát a nehéz időkben.

1. Jól tudom: alig hogy bezárultak az iskolakapui, már jelentkeztetek a behivottak helyettesitésére. A falu diákjait reggeltől esti szürkületig a mezei munkában láthatjuk. De a régi munka mellett uj feladatokat is kell vállalnotok:

2. Légoltalmi segélycsoportok szervezése. A gimnáziumban légoltalmi kiképzésben is részesültetek: az ismereteket most otthoni viszonylatokban is kamatoztassátok. A légoltalom ma honvédelem számba megy. Megkapó példákat olvashattok e téren a nagyvárosok hősi ifjuságáról.

3. A bombakárosultak rátok is feladatot rónak. Szervezzetek az ősi székely „tizes" rendszer szerint családi falusi segitő sejteket és az összeadott pengőket küldjétek be a Csiki Lapoknak nyugtázás és továbbitás végett. Egy legyen ma a nemzettest az áldozatvállalásban.

4. Volt iskolánkban egy intézmény amit valljunk be őszintén felületesen kezeltünk. Csak ép a statisztika kedvéért emlékeztünk meg róla: az Ifjuági Vöröskeresztt. Emlékeztek arra, hogy a kis kongregáció volt az első, amely komolyan gondolt erre az egyesületre és az iskola évben megtakaritott pénzéből 65 pengőt adományozott a Vöröskeresztnek. Ma azonban ennél többet kell tennetek: a diák tizes szervezeteket használjátok fel komoly munkára. Az ifjuági Vöröskeresztnek a nagy nyári szünidőben is dolgoznia kell és a csiki ifjuághoz méltó eredményeket kell elérnie.

5. A nagyobb diákjaink népünk világnézeti irányitásában is részt vehetnek. A kongregáció világnézeti szakosztálya a helyes keresztény világnézet

harcosaivá nevelte a nagy kongregáció tagjait: példaadó magatartás, okos beszéd népünkre nevelő hatással van. A falu és város egy felsős diáktól már sokat el vár és eltogad. Amit a négy szakosztályból meritettél az iskolaéven át, — azt most add tovább népednek és ezzel ifjusági apostolságot végzel a vakációban.

Talán nektek is lesz még eszmétek, amit nem érintettem itt: irjátok meg terveiteket, hogy egy épitő gondolat se vesszen el ma a megpróbáltatás és helytállás idején. Fiam ma te is honvéd vagy. Vajjon teljesited-e kötelességed te is ugy, mint édesapád és testvéred a fronton? Hiszem, hogy megérted szavamat és a munka, amit felvázoltam életté válik benned és ez az élet győzelemmé lesz.

Szeretettel kiván további jó munkát hittanárod

Csikszereda, 1944 Segitő Mária hónapja.

Székely László.

† P. Csiszér I. Elek emléke

1856—1942.

(Folyt. és vége.)

Ez a primicia Erdély vallásos életében a várvavárt hét kövér esztendő megnyitója: P. Csiszér Elek első miséje egyházmegyénk történetében egy uj korszak kezdetének határköve. Hatása alatt a kimondott nagy pápai szónak: „restaurare omnia in Christo — megujitani mindent Krisztusban", még a mult század 80-as éveiben indul meg Erdélyben is a történelmi nevezetességü ferencrendi reform. Nem kivülről jön, külső kényszer hatása alatt, hanem belülről, a rend csodás, belső életösztönéből, olyan lendülettel, aminőt csak a mindenáron való élniakarás, az uj életrekelés hite és elszántsága támaszt a lelkekben. Ez a hires, korszakjelző ferencrendi reform a Rómából akkor hazatérő hires László Polikárp vezetése mellett, a kipróbált életszentségü P. Dávid Antallal és a fiatal szelidlelkü, jóságos tekintetü, simogatóan édesszavu Csiszér Elekkel indult utnak. A nagy tehetségü, erős akaratu László Polikárp, e kettőre, ezeknek szilárd szerzetesi jellemére, mint alapkőre helyezte az ujjászervezés nagy müvét.

Amikor Majláth püspök 1897-ben átveszi az Egyházmegye kormányzatát s meginditja erdélyszerte a hitélet reneszánszát, kimondhatatlan szerencséjére már egy ujjászületett Ferencrendre talált, mint felbecsülhetetlen segitőtársra. A feltrissült erejü egyházmegyei papsággal és a szentferencrenddel együtt arathatta fővezérként az általa fellendített katolicizmus áldásos győzelmeit. A templomok megtelnek imádkozó lelkekkel, püspökjárás, bucsuünnepek alkalmával száznak és ezrek állják körül a gyóntatószékeket, nemcsak nők, de hitvalló férfiak; a női világ jórésze napi áldozóként keresi az oltár lépcsőin a vigasztalást; az ifjuságot Mária Kongregációk nevelik, öntudatos katolikus életre. Az egyházmegye a hitbuzgalom uj korszakát éli, melynek felépitésén együtt fárad a világi papsággal a ferencrendi szerzetes. A rendnek szellemileg képzett, erkölcsi erőktől duzzadó lelkes tagjai bámulatos elszántsággal szántják a kemény erdélyi ugart; szóval, tollal, példával hintik a rögök közé az evangéliumi magot s a világi papsággal nemes versenyre kelve hordozzák körül a misszios keresztet.

Ez a korszak, megfontolt elgondolásom szerint, P. Csiszér Elek első miséjével kezdődik és mint egyházmegyei történelmi periodus e koporsóval zárul. Mert ha a világi papság képezte Majláth püspök hadseregét, ugy ennek jobb szárnyául joggal tekintendő a Ferencrend, ő lévén akkor is és ma is e haderő repülőosztaga. Most látjuk igazán, ki volt a megboldogult Főatya; most tudjuk azt, hogy kit temetünk. Egy ilyen élet, áldásos nagyság, hősiesség, egy ilyen halál megdicsőülés. Ezért, ha szemeink ma nem könnyekkel telnek meg, hanem mosollyal, ó távozó drága Főatya, még pedig a szent hálálkodás, a Rád való kegyeletes emlékezés derüjével, éppen igy a szülőtalud zöldelő rétjei, az égbenyuló csiki fenyők, a somlyói Salvator virágszegélyes ösvényei sem tognak magukra gyászt ölteni, ha majd napok, hetek mulva hozzájuk is elért boldog kimulásod hire. Gyász helyett felemelő, megnyugtató öntudat tölti be akkor a csiki székely medencét is, hogy népe az ő szülöttjének vallhatott, s hogy a különféle élethivatások kiemelkedő alakjai mellett a szentéletre való hivatásnak is egy ilyen kimagasló megtestesitőjével ajándékozhatta meg Erdélyt. Mikor egy ilyen földi élet zárul le, a bucsuzkodó szavakban nem illik a könny, a fájdalom, hanem himnusz, győzelmi ének, Te Deum, amellyel kezeinket imára kulcsolva áldjuk és magasztaljuk a Gondviselést, hogy egy ilyen szép lélek kincseivel, egy ilyen élet példájával erősitett meg ősi hitünkben, hitünknek azon, minden megpróháltatást legyőző, örök, szent titkában, melyet az édes Üdvözitő soha el nem muló igéi igy fejeznek ki: „Én vagyok a feltámadás és az élet, Aki bennem hisz, ha meghal is, élni fog, mert én feltámasztom őt az utolsó napon."

Isten veled, drága főatya! Ne szünj meg értünk közbenjárni Istennél, hogy tudjunk, miként te, a szelidség, alázat utján járni mindig, s hogy ajkunkon el ne némuljon soha, de főleg halálunk órájáu, lelkünk elköltözésekor, az apostoli hitvallás „Hiszek egy Istenben, hiszek a szentek egyezségében; hiszem a testnek feltámadását, hiszem az örök életet, Amen."

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Doktorrá avatás.** Folyó évi május hó 13-án a kolozsvári egyetemen Ambrus Dénes m. kir. állampénztári I. oszt. tisztet államtudományi doktorrá avatták.

— RÖVIDEN MINDENRŐL. A honvédvezérkar főnöke engedélyezte 1944. május 20-tól tábori posta cimekre magáncsomagok feladását. — Junius 30-iki hatállyal megszünik az ország területén minden zsidó iskola. — Május 21-én megalakul Marosvásárhelyen a székely határőr egyesületek szövetsége. — Miután Törökország a Németországgal fennálló szerződések ellenére a krómérc szállitását megszüntette, a birodalmi kormány Papen nagykövet utján ezen szerződésszegéssel előállott helyzetben álláspontját a török kormány értésére adta. A mult héten félelmetes hatásu magyar fegyvereket mutattak be. A biztositó intézeteink önkormányzatát felfüggesztették. Az intézkedést az tette szükségessé, hogy a munkás biztositás körül baloldali szellemiség érvényesült. — Baky belügyi államtitkár egyik legutóbbi beszédében kijelentette, hogy rövidesen olyan intézkedések látnak napvilágot, amelynek az alapján ebben az országban becsületes munkája után mindenki tisztességesen megélhet. — A Lomási faipar Erdély legnagyobb faipari vállalata 16 faház felállitását ajánlotta fel a budapesti főpolgármester utján a bombakárosult családoknak. A rendőrség göngyöliti a „Béke pártot." A napokban Budapesten letartóztattak egy ilyen nyomtatvány terjesztőt és ezen a nyomon elindulva a Csikvármegyében is jól ismert „Béke párt" felgöngyölitése rövid idő kérdése.

— **Rendelet az ebtartásról.** Május 9-én életbelépett az ebtartásról szóló rendelet. Ez a korszerü intézkedés szigorban körvonalazza a kutyatartást és rendet teremt ezen a téren. — Általában megemlitjük a rendelet azon intézkedését amely kimondja, hogy város területén csak szájkosárral ellátott, felügyelet me lett, porázon vezetett kutyát szabad megtürni. Éppen ideje, hogy a városi hatóságok a legszigorubban érvényt szerezzenek a rendelet ezen intézkedésének. Végeredményben egészen balkáni képet mutatnak sokszor az utcáink. A felügyelet nélkül kóborló kutyákat ki kell irtani.

— **Szétszéttépte a kézigránát.** Catranoiu György 13 éves gyergyótölgyesi gyermek a mezőn kézigránátot talált, amelyet addig piszkált mig kezében szétrobbant és a szerencsétlen gyermeket valósággal szétszéttépte. Ez az eset ismét figyelmeztet a szülőket arra, hogy gyermekeiket naponként oktassák ne nyuljanak semmiféle ismeretlen tárgyhoz. Katonai alakulatok minden község határában elszórhatnak valamilyen robbanószert ami gyermek kezében tragédiákat okozhat. Egyetlen védekezés ezzel szemben ha a családban, gyermekeink előtt minél többet beszélünk erről a veszedelemről.

— **Halálozások.** Györgypál Márta élete 22-ik évében május 16-án meghalt Csiktaplocán. A korán elhunyt fiatal leányt május 18-án temették el nagy részvét mellett.

— özv. Kedves Józsefné szül. Vágási Julianna 89 éves korában május 16-án meghalt Csikmindszentben.

— Ferencz Ignác cséplőgéptulajdonos 32 éves korában rövid szenvedés után május 17-én meghalt Csikmadéfalván.

— Szabó Félixné sz. Kelemen Ágnes 67 éves korában hosszas betegség után május hó 18-án meghalt Csikcsicsóban.

50.000 P.
főnyeremény
BEFUT
junius 6-án
ÁLLAMI SORSJÁTÉK
Sorsjegy árak: egész 4 P., fél 2 P.

— **Törvényszéki hirek.** Száva Gergely csikszentmihályi órabéres vasuti munkást megbüntették mert munkahelyét engedély nélkül elhagyta és más alkalmazásba lépett. — Péter Elek gyergyói illetőségü gazdálkodó tehenet vásárolt de nem iratta át a nevére. Közben a tehenet ismét eladta és az átirást egyenesen az uj vevő nevére iratta. Emiatt száz pengő pénzbüntetésre itélték. — Kozák Mihályné marostordai illetőségü cigányasszony több csiki községben megfordult, házalt. Egyik vevő feljelentette, hogy arany ékszer helyett rezet adott el a cigányné. A törvényszék 3 hónapi börtönre itélte a cigányasszonyt. — Kedves József csikmadarasi 39 éves nős, napszámos ember meglátogatta egyik csikszeredai barátját. A látogatást arra használta fel, hogy miatt a család tagjai távol voltak a lakásból, azalatt barátjának négy esztendős kisleányán liliomtiprást követett el. Az elvetemült embert letartóztatták és a törvény szigorával eljárnak ellene. — Kurkó Lajosné csikszentdomokosi asszony a szomszédja gabonásából árpát lopott. Két hónapi börtönre itélték.

— **A csikszeredai rendőrség szigoru rendelkezése az elsötétitésről.** A csikszeredai rendőrség felhivja a közönség figyelmét, hogy az elsötétitési rendelkezéseket a legszigorubban tartsa be. A következőkben a végrehajtást minden éjjel a leglelkiismeretesebben ellenőrzik és kiméletnélkül megbüntetik azokat, akik nem akarják megérteni hogy az elsötétités mindenkinek magával és embertársaival szemben való kötelessége. Ezen a téren a legkisebb mulasztás esetleg kiszámithatatlan bajokat zuditha reánk. Az ellenséges repülőgépeknek egyetlen fényocsik is kellő tájékozódást nyujt. Megfigyelhetjük, hogy a jól elsötétitett helységben a legkisebb fénykiszürődés milyen szembetünő erősségü. Repülőgépről pedig éppenséggel a legnagyszerübb célpontul szolgál Esténként minden polgárnak első kötelessége legyen a pontos és lelkiismeretes elsötétités. Végeredményben a fegyelemnek legelemibb követelménye.

— **Csiki iskolai szövetkezetek jutalmazása.** Az iskolaszövetkezetek közötti elsőbbség eldöntésére hirdetett pályázaton a következő csikmegyei iskolaszövetkezeteket jutalmazták: középiskolák közül a csikszomlyói Róm. kat. Liceum és Tanitóképző intézet „Széchényi István" isk. szövetkezet vezetője Dr. Rajka Géza igazgató. A népiskoláinkban működő és dijazást nyert szövetkezetek: Róm. kat. Népiskola „Láno" isk. szövetkezet Csikosicsó vezetője Alklerné Kelemen Erzsébet, M. kir áll. Népiskola „Széchenyi" isk szövetkezet Csikdánfalva vezető tanitó Sebők Béla. M. kir. Állami Népiskola „Olt" iskola szöv. Csikszenttamás vezető tanitó Ferencz Lajos. M. kir áll Népiskola „Törpe" isk. szöv. Gyimesbükk vezető tanitó Dér Béla. M. kir. áll. Népiskola „Csángo Gyermek" isk. szöv. gyimesközépiok vezető tanitó Bányai Margit. M. kir. áll. Népiskola „Széchenyi" isk. szöv. Gyergyószentmiklós vezető tanitó Orbánné Csucsi Emilia. Róm. Kat. Népiskola „Hangya" isk. szöv. Ditró vezető tanitó Szabó Ferenc. Róm. kat. Népiskola „Összetartás" isk szöv. Tekerőpatak vezető tanitó Gál Ferenc. Ezek a legjobb eredményeket elérő csiki iskola szövetkezeteink. Büszkék lehetünk arra a munkára amelyet elvégeztek a jövő magyar nemzedék gazdasági érzékének és tudásának fejlesztés érdekében.

— **Szerencsétlenség.** Borbély József vasuti munkás sulyos szerencsétlenséget szenvedett. Vaslábról kiinduló pályamunkások egyik csoportja a Marosfő-felé induló egyik tehervonat után kapcsolta a pályakocsit. A vonat által vontatott pályakocsiról utközben Borbély József lezuhant és olyan sulyos sérülést szenvedett, hogy a gyergyószentmiklósi kórházba kellett szállitani ahol meghalt.

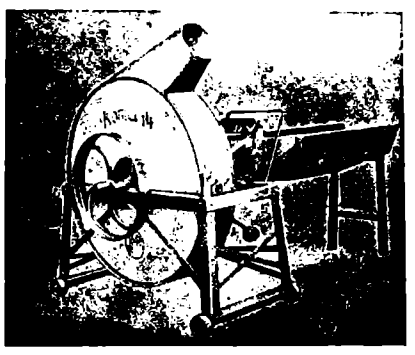

Répamag fermarmány cukor, szarvaskerep, angolperje, réti komocsin, tarló-répamag, marhakáposzta, murokrépa, baltacin magvakat és dughagymát, valamint silótöltőt,

gép- és kézihajtásos szecskavágót az AGROFERRA R. T raktárról szállit.

Gazdaköröknek tetszésszerinti dughagymát kiadunk azzal, hogy az ősz folyamán a termelt hagyma 30%-át beszolgáltassák.

Székelyföldi Közigazgat. és Gazd. Parancsnokság.

191. szám. Kt. 1944.

Hirdetmény.

Az összes állami, vármegyei és községi hatóságok vezetői és alárendeltjei tudomására hozom, hogy mindennemü és a m. kir. honvédség, avagy a német hadsereg alakulatai részéről felmerülő kivánság és kérelem s az ezekkel kapcsolatos érintkezés csakis a területileg illetékes Közigazgatási és Gazdasági Parancsnokságokon keresztül teljesitheto. tehát minden ilyen irányu kérelemmel a hozzáforduiókat oda kell utasitani.

Ilyen kérelmeket sem a polgári hatóságok, sem a m. kir. honvédség közvetlenül, — a Közigazgatási és Gazdasági Parancsnokságok, — közvetitése nélkül nem teljesithetnek.

Vitez Körmendy Géza ezredes sk.,
Székelyföldi Közigazgatási
és Gazdasági Parancsnok.

4 középiskolát végzett fiut, vagy leányt tanulónak felveszek.
Biró József fényképész, Csikszereda.

Nyomatott özv. Vákár Lajosné könyvnyomdájában, Csikszereda.